

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: VLČEK Martin

Obor: scénografie ALD

Oponent diplomové práce – teoretická část: Mgr. Radoslava Schmelzová

Martin Vlček předkládá upravenou teoretickou část diplomové práce nazvanou *Člověk, místo, paměť*.

Diplomant opravil vytýkané faktické chyby, které jsem konkrétně uváděla v první posudku. Věnoval pozornost i stylistice, tedy odstranil i neobratné formulace, které kontaminovaly obsah nechtěným komickým kontextem. To sice neznamená, že by v práci nezůstaly drobné překlepy, avšak nezkreslují obsah práce.

Co se týče struktury práce, cituji z prvního posudku:

„Práce dodržuje citační pravidla a uvádí literaturu i zdroje, z nichž autor čerpal. Formálně je práce strukturovaná do tří kapitol, dvě části jsou věnované stručným teoretickým východiskům, z nichž třetí oddíl, tj. umělecký magisterský projekt diplomanta vycházel.

Oddíl *Člověk v dialogu s místem* se věnuje definování pojmů *prostor* a *místo*. K nim vztahuje uměleckou formu japonského tance butó, rozebírá zeměpisné, a mentální mapy či vztah lidské paměti a domova coby místa. Zmiňuje také interpretaci, respektive její rozdílnost vnímání konkrétního místa. V závěru komentuje vznik a historii *site specific* přístupu ve výtvarném umění a v divadle. Vše dokládá na konkrétních příkladech uměleckých realizací.

Ve druhé kapitole (*Ne*)*zdokumentovatelnost* diplomant sleduje fenomén reprezentace skutečnosti v klasických uměleckých disciplínách a soudobých technologických médiích a problematizuje schopnost fotografie, filmu a videa zprostředkovat realitu. V podkapitole *Hranice ve výtvarném a scénickém umění* se věnuje fúzím uměleckých oborů v nových tendencích 60. let, zvláště strategiím souvisejícím s konceptuálním a performativním obratem v 60. let a to jak v zahraničí, tak i na české umělecké scéně.

Ve třetí kapitole Martin Vlček popisuje vlastní umělecký magisterský projekt.“

Martin Vlček však strukturu práce doplnil ještě o UVEDENÍ K TÉMATU A KLÍČOVÉ HYPOTÉZY, kde se linie původní práce stává trochu nejasnou.

Cituji:

„Primárně ve své diplomové práci vycházím z toho, že jsou ve vztahu člověk-místo-paměť všechny její složky provázané.“ Jako hlavní hypotézu Martin Vlček uvádí, cituji, že „osobní zážitek z místa je nepřenositelný“. Z čehož mu, jak píše, vyvstávají dvě základní otázky, jimž se věnuje v teoretické části:

„A) Jaké jsou hlavní přístupy výtvarného a scénického umění ve snaze zapojit příjemce/diváka/návštěvníka? — Kladu si za cíl nalézt především příklady, kdy se jazyk výtvarného umění a scénického navzájem prolínají.“

Tento úkol, se mu podařilo splnit, skutečně předložil relevantní příklady.

Druhá otázka, cituji:

„B) Je touha po sounáležitosti, autenticitě a přiblížení se reálnému životu podobně aktuální i ve společnosti politicky uvolněné? — Předpokládám kladnou odpověď a hledám příklady, které toto tvrzení podporují.“

Tady se diplomant podle mě dopustil chyby v postupu, jak získávat relevantní poznatky. Je sice legitimní předpokládat kladnou odpověď, ale nelze vyhledat jen ty příklady, které ji tzv. doloží.

Ale budiž, lze předpokládat, že mu šlo jako v prvním případě spíše jen uvést stručný přehled přístupů výtvarného a scénického umění, které *„vykazují touhu po sounáležitosti a autenticitě a přiblížení se reálnému životu“*.

Dále jestliže diplomant položí v úvodu práce dvě hlavní otázky, pak je předpoklad, že na základě celé práce je v závěru zodpoví. Tady nastává moje dilema jako oponenta. Text práce i text závěru se stručným shrnutím tyto odpovědi dávají. Ale pak se diplomant podle mě „dopustí“ neuvážené zkratky cituji:

„Osobně spatřuji jako společnou odpověď oběma otázkám, že jsou u nich zásadní autenticita a opravdovost, ať už jste herec, performer, či výtvarný umělec (nejen typu Kateřiny Šedé). Není-li tvorba upřímná, je pak zapojení diváků náročnější, vztah člověk-místo-paměť slábné v důvěře).“

Tento závěr jako odpověď na obě otázky považuji za velmi zjednodušující, a formulaci „není-li tvorba upřímná“ snad až za naivní.

Přesto i přes tyto zmíněné výtky **d o p o r u č u j i** práci k obhajobě, neboť uvedené nejasnosti sice považuji za důležité zmínit, ale domnívám se, že vyplývají spíše z nezkušenosti sledovat v textu logiku argumentace, což potvrzuje zvládnutí textu práce samotné i její širší závěr. Diplomant vykazuje uspokojivou znalost souvisejících uměleckých tendencí a odborné terminologie a kontext sledované problematiky jimi dokládá.

Pro diskusi:

1. Prosím o vysvětlení, zda je nějaký rozdíl mezi site specific projekty a divadlem uváděným v tzv. netradičních prostorech?

2. Prosím o upřesnění jeho tvrzení, cituji: „Sbližování obou těchto druhů umění (míněno scénické a výtvarné), o nichž se zmiňuji, nastalo z potřeby vnitřní změny struktury a vnímám ji jako snahu umění a umělců se přiblížit životu.“

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 13. 9. 2017

.....

p o d p i s